

En ægte naver på besøg på Høng Bibliotek

hvor Lokalhistorisk Forening for Høng Kommune tog imod rigtig mange trods håndboldkamp.

Rene Lærke, nu bosat i Stenlille, har været på "valsen" i 3 år og 1 dag, og han mødte op i fuldt ornat med vandrestav, tornyster og "charly" og en fortælleevne, så den berømte nål kunne høres -

Fra 2001 og 3 år frem rejste den unge Lærke rundt i Europa, hvor han brugte sin uddannelse som snedker, og hvor han oplevede mennesker og opgaver, som han stadig nyder godt af.

At være naver er en opgave, man bliver godkendt til med ritualer og regler – men også frihed. Man skal være under 30 år – være ugift, ingen børn, være ustraffet og gældfri, og når man bliver "fremmedskrevet" bliver man sendt af sted uden telefon, men på en meget festlig, ja nærmest kærlig måde, og "vandrebogen" skal nu udfyldes med stempler og beviser på, hvor man har været – ofte også med en udtalelse om, hvor tilfreds mester har været.

Uniformen kaldes en "kluft", staven kaldes en "stenz" og tornystret/randslen kaldes en "charly". Tornystret, der er skindbetrukket, blev forbudt, da man mente, den var fyldt med utøj – det viste sig dog at være svendene – men så blev "charly'en" opfundet til det mest nødvendige.

Renes "kluft" er den oprindelige, bortset fra bukserne, (de er nu nr. 2 par), og den vejer 10 kg. De rigtige bukser er i øvrigt med svaj – men Rene har efter tilladelse fået sine syet om, så de nu passer ned i de langskaftede støvler, som han fik lavet specielt. De samlede ikke så meget skidt som de sko, der ellers hører til "kluften". Hvis man går "på nettet" og ser billeder af navere, så er det Rene, der, som den eneste, bærer langskaftede støvler.

Der blev vist billeder af de udfordrende opgaver, Rene havde mødt på sin rejse, og også af de rejsekammerater han mødte og arbejdede sammen med, bl.a. tyske Frank, der nu er bosat i Ribe. Rigtig tit hørte man: "Jeg ved, hvem du er, og jeg ved, hvad du har brug for – et job", og måske det mest imponerende job var arbejdet med de store rundstok-huse, hvor Rene var helt på

bar bund men måtte lære hen ad vejen og med et flot resultat ifølge billederne.

Renes beretning, også om sin hjemkomst, hvor han blev hentet af sine forældre i Nakskov havn, har været en øjenåbner for, hvad håndens, hjernens og hjertets arbejde kan, og han er helt aktiv hvad angår restaureringsopgaver – så bare kom an.